

عنوان مقاله:

بررسی عنصر درونمایه در کتاب خاطره نگاشته «آن بیست و سه نفر» با تکیه بر مولفه های پایداری

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی نوآوری و تحقیق در فرهنگ، زبان و ادبیات فارسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

علی آزادمنش - استادیار زبان و ادبیات فارسی، مجتمع آموزش عالی بم، بم

خلاصه مقاله:

خاطره نویسی، یکی از انواع ادبی و شکلی از نوشتار است که نویسنده در آن، خاطرات خود را یعنی صحنه ها یا وقایعی که در زندگیاش روی داده و در آنها نقش داشته است، یا بیننده آنها بوده، بازگو میکند. با وقوع جنگ تحمیلی علیه ایران، بسیاری از رزمندگان به ثبت خاطرات خود از دوران دفاع مقدس پرداختند. کتاب خاطرات خود نوشت «آن بیست و سه نفر» را احمد یوسفزاده که یکبار اسرای نوجوان بیست و سه نفره است، و حدود هشت سال در اسارت دشمن یعنی متجاوز به سر برده، بعد از آزادی، به رشته تحریر در آورده است. روایت صادقانه و تأثیر برانگیز حوادث جنگ، به ویژه رویدادهای روزهای سخت اسارت، اثر را به صورت ترجمان احساسات و عواطف راوی در آورده است. نموده های پایداری از اساسی ترین بنمایه های کتاب «آن بیست و سه نفر» محسوب میشود؛ که در این پژوهش به آنها پرداخته شده است. مهمترین مولفه های پایداری در این اثر عبارتند از: هویت دینی رزمندگان و مبارزان، استقامت و پایداری در برابر دشمن، الگوگیری از اسوه های مذهبی عاشورا، وطن دوستی، تنفر از دشمن، توسل به ائمه و معصومین (ع).

کلمات کلیدی:

کتاب «آن بیست و سه نفر»، احمد یوسفزاده، عنصر درونمایه، خاطره نوشته، مولفه های پایداری.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1693401>

